

която идѣла отъ кадѣ Едирне за Шуменъ, случило се такава силна зима съ фуртуна и виелица по тѣхъ балканисти мѣста, щото войската изгубила пхтя. Да се случи да връхлѣтятъ на тоя овчаринъ, който, освѣнъ че можилъ да ги подкрѣпи съ топличка гозба, но имъ насочилъ едно ближно турско село, дѣто била войската спасена. За тия добрини на овчаря станало извѣстно и въ Цариградъ отъ дѣто тогивашния султанъ повикалъ речения овчаръ, комуто като поблагодарилъ, наградилъ го, заповѣдалъ му да иди тамъ на ежщото мѣсто, и заедно съ синоветѣ си село да засели, и колкото е възможно селото голѣмо да стане; а за това, за да се присели тамъ повече рая, султана издалъ буйрултия*), която гласяла, че това ново село Чалж-кавакъ, колкото и голѣмо да стане, да е освободено отъ всѣкаква царска давнина отъ ангари и проч. Не се минало много и село се заселило (до 900 кжци се българановци), и черква си направили, и училище, и попъ, и кржча, и сичко. Особито забѣлжительно е, какъ прѣди сто и повече години, додѣто, ни въ едно село въ Шумненското окръжие, нито даже и въ тия голѣми села, които сж биле до града близо, не сж имали черква и училище а въ Рижъ е имало; но въ Рижъ е владѣяло *свобода*. Рижени се ослянели на Царския си ферманъ, и тѣй сичко самоволно си вършеле, като си добрѣ стискали и кжтали тоя ферманъ. За доказателство че въ Рижъ прѣди сто и повече години е имало черква и училище, свидѣтелствуватъ тия:

1. И днесъ **) е живъ дѣдо Георги нарѣченъ даскалъ Георги старецъ 80 годишенъ, въ селото

*) Царска височайша заповѣдъ.

**) Зная че бѣ живъ до год. 1882, по да ли е още живъ — незная.